

Erik Ansvang

Alice Ann

Bailey

WisdomsNettet

www.wisdomsnettet.dk

ALICE ANN BAILEY

tænder og pioner

Erik Ansvang

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Alice Ann Bailey

(1880-1949)

Af Erik Ansvang

Inden for åndsvidenskaben er der et menneske, som mere end nogen anden har markeret sig og præget åndsvidenskaben. Det er den engelske kvinde *Alice Ann Bailey*.

For at forstå begivenhederne omkring Alice A. Bailey, er det nødvendigt at tage et åndsvidenskabeligt forhold med i overvejelserne, nemlig at der her på planeten er en "indre verdensstyrelse" – et mesterhierarki af oplyste og ophøjede skikkelser. Dette hierarki består af indviede mestre – det vil sige mennesker med en højt åndelig udvikling. Det er mennesker, der har opnået deres høje udviklingstrin i evolutionen her på planeten. De har frigjort sig fra reinkarnation og befinder sig nu i et overmenneskeligt rige – det femte naturrige. Den indre verdensstyrelse griber ikke direkte ind i de fysiske forhold på planeten, men inspirerer kulturens og civilisationernes forkæmpere ved at udsende store strømninger af tanker, ideer

og inspiration. Hvorfor og hvordan er det ikke muligt at komme ind på her, men som udgangspunkt må det accepteres, at denne indre verdensstyrelse findes. Ikke nødvendigvis som et faktum, men som en arbejdshypotese.

De hierarkiske impulser

Mesterhierarkiet forankrer forskellige impulser i menneskehedens bevidsthed, længe før ideerne kommer til udtryk i det fysiske liv. I denne materialistiske tidsalder opfattes projekter sædvanligvis som fiaskoer, hvis der ikke omgående skabes resultater, der kan ses og måles, men det gælder ikke i åndeligt arbejde. Hvis mesterhierarkiet ønsker at forankre nye åndelige begreber i menneskehedens bevidsthed, kræver det omhyggelig planlægning, vedholdende indsats og samarbejde med et *fysisk inkarneret menneske*, der er i stand til at modtage og udtrykke ideen. Det kræver en accepteret discipel. Sådant et menneske bliver frontløber for menneskehedens åndelige fremskridt.

H.P. Blavatsky

Først H.P. Blavatsky

En sådan frontløber var H.P. Blavatsky, og set fra et åndeligt synspunkt blev hendes liv en vellykket forankring af åndsvidenskabelig filosofi i den vestlige verden. Men mange, der reagerede på hendes impuls, fordrejede begreberne, og det resulterede i sekteriske aktiviteter og en uheldig emotionel idoldyrkelse af mestrene. Den tibetanske mester Djwhal Khul brugte H.P. Blavatsky som redskab eller "sekretær" til at nedskrive den esoteriske lære, og dette arbejde kaldte han første fase i det hierarkiske projekt med at bringe åndsvidenskaben tilbage til den vestlige verden.

Alice Ann Bailey

Derefter Alice Ann Bailey

Anden fase af dette projekt var ifølge ham selv samarbejdet med Alice A. Bailey, og hans esoteriske lære er udgivet i bogform i hendes navn. Alice A. Bailey var derfor også en åndelig pionér eller frontløber. Hun fastholdt altid, at hendes åndelige status og hendes relation til Hierarkiets arbejde, var en privat sag. Hun var imidlertid, hvad man i åndsvidenskaben kalder en "accepteret discipel". I virkeligheden havde hun *bevidst* forbindelse med sin egen mester Koot Hoomi.

Det arbejde Alice A. Bailey udførte i bevidst samarbejde med mesteren Djwhal Khul var én ting. Det arbejde hun udførte som en discipel for egen regning, var en anden. Hendes mester Koot Hoomi godkendte hendes samarbejde med Djwhal Khul og sørgede for, at hun fik 30 års orlov fra hans eget ashramiske arbejde. Djwhal Khuls mål var realiseringen af anden fase af den løbende åbenbaring af åndsvidenskaben som forberedelse til Vandbærerens tidsalder. Han udtrykker det selv på denne måde:

"Den lære, jeg har udgivet, har haft en mellemliggende karakter, ligesom den, der blev givet af H.P. Blavatsky under min instruktion, var forberedende. Den lære, Hierarkiet har planlagt, skal gå forud for og præge Den Nye Tidsalder – Vandbærerens tidsalder – falder i tre kategorier:

The Secret Doctrine - Den Hemmelige Lære

1. Forberedende, givet 1875-90 og nedskrevet af H.P. Blavatsky.

2. Mellemliggende, givet 1919-49 og nedskrevet af Alice A. Bailey.

3. Åbenbarende, med fremkomst efter 1975, givet i verdensomspændende målestok gennem medierne.”

Alice A. Baileys personlige projekt bestod i at intensivere Vestens åndelighed og hjælpe aspiranter med at blive mere intelligente, praktiske, accepterede disciple, samt stabilisere nye disciple i deres forsøg på at blive til større nytte.

Konflikter i Det Teosofiske Samfund

Det hele begyndte i *Det Teosofiske Samfund*. Efter århundredeskiftet opstod der store konflikter i *Det Teosofiske Samfund*. Det var kort tid før den ene af lederne, Henry Steel Olcott, døde, og efterfølgeren Annie Besant overtog posten som verdenspræsident. Det er blandt andet disse forhold, der udover Alice A. Baileys enestående arbejde er årsag til, at hun har fået så stor betydning. Disse forhold var nemlig årsag til, at hendes arbejde langsomt blev polariseret over i en anden organisation end *Det Teosofiske Samfund*.

Der er derfor grund til at se nærmere på de forhold, der herskede i *Det Teosofiske Samfund* som en forudsætning for at forstå udviklingen og reaktionerne.

Annie Besant og Indiens løsrivelse

Den nye leder, Annie Besant, havde sin baggrund i et omfattende socialt arbejde, og havde en meget personlig, positiv og stærk social holdning. Det medførte, at da hun kom til Indien og overtog stillingen som verdenspræsident, blev hun opfordret til at deltage i det politiske arbejde og medvirke til at løsrive Indien fra det engelske overherredømme. Hun blev meget kraftigt involveret i det politiske arbejde – så meget, at Indira Gandhi, der var Indiens leder, besøgte *Det Teosofiske Samfund* i Adyar hvert år for at mindes Annie Besant efter hendes død. Så fremtrædende en skikkelse var Annie Besant blevet i det internationale politiske arbejde.

Annie Besant

Blændede af for de metafysiske evner

Men det betød også, at hun i nogen udstrækning måtte "blænde af" for sine metafysiske sanser, og derfor måtte hun støtte sig til andre medlemmers rådgivning på dette område. Disse medlemmer var mindre kvalificerede end hende selv og de markante åndsvidenskabelige forskere som f.eks. Charles Webster Leadbeater og senere Geoffrey Hodson.

Det førte til en hysterisk og emotionel dyrkelse af mestrene på en måde, som det aldrig havde været hensigten. Det hele var baseret på misforståede, forvrængede astrale iagttagelser, som primært var egoistiske og emotionelle. Det hele løb på mange

måder af sporet i forhold til det, der var hensigten med den teosofiske bevægelse, som skulle have repræsenteret en klar, fornuftbaseret, erkendelsesmæssig holdning til åndsvidenskaben.

En betænkelig udvikling

I mestrenes øjne var det en betænkelig udvikling, for den blokerede for det planlagte saglige og seriøse arbejde, som *Det Teosofiske Samfund* skulle have udført. Derfor besluttede mestrene at finde en anden kanal. Tilsyneladende sagde de intet til lederne af *Det Teosofiske Samfund*, for de respekterer altid et menneskes frie vilje. De teosofiske ledere skulle foretage deres frie valg på baggrund af deres egen frie vurdering og skelneevne – eller mangel på samme.

Den nye kanal blev Alice A. Bailey

Mestrene så sig omkring på planeten for at finde en anden kanal, der kunne fortsætte det arbejde, der var indledt gennem H.P. Blavatsky, og valget faldt på Alice A. Bailey ... men mestrene sagde åbenbart intet til Annie Besant om dette valg.

Alice A. Bailey havde ingen medfødte metafysiske evner ligesom H.P. Blavatsky, men hun havde veludviklede muligheder for højere mental telepati. Her gjaldt det samme som for H.P. Blavatskys vedkommende – man vælger det menneske, der på det aktuelle tidspunkt er den bedst egnede på planeten. Alice A. Bailey var langt fra fuldkommen, men hun var den, der bedst kunne løfte arven efter H.P. Blavatsky.

1880: Alice A. Bailey blev født i England

Alice A. Bailey blev født den 16. juni 1880 i Manchester i England. Hendes pigenavn er Alice la Trobe-Bateman, og hun er opvokset i en velhavende og aristokratisk familie i kristent miljø med en dogmatisk opfattelse af Bibelen.

Koot Hoomi

1895: Alice A. Baileys møde med Koot Hoomi

I 1895 – da hun var 15 år gammel – havde hun en usædvanlig oplevelse. *Hun fik fysisk besøg af sin mester.* Pludselig trådte Koot Hoomi iført turban ind i stuen på et tidspunkt, hvor Alice var alene. Han fortalte hende, at hun var en vigtig faktor i en fremtidig opgave, som ville blive til gavn for en stor del af menneskeheden, men det krævede, at visse ting i hendes liv måtte ændres. Han forsvandt lige så pludseligt, som han kom.

Alice A. Bailey har skrevet sin selvbiografi, som på dansk hedder: *En Ufuldendt Selvbiografi*. Den er udgivet på *Sankt Ansgars Forlag*.

I stedet for her at forsøge at beskrive det vigtige møde, vil det være naturligt at bruge Alice A. Baileys egne ord, hvor hun selv fortæller om dette vigtige møde.

"Det var en søndag morgen. Førrige søndag havde jeg hørt en prædiken, der havde vakt al min iver og længsel. Af en eller anden grund var jeg ikke gået i kirke den søndag. Alle andre i familien og husets gæster var gået, og der var ikke andre hjemme end mig og tjenestefolkene. Jeg sad og læste i dagligstuen. Døren gik op, og ind trådte en høj mand klædt i europæisk tøj (meget velsiddende husker jeg) men med en turban på hovedet. Jeg blev så lamslået ved synet af turbanen, at jeg ikke kunne få en lyd frem eller spørge, hvad han ville her. Så begyndte han at tale. Han sagde til mig, at man havde planlagt et bestemt stykke arbejde, som jeg kunne udføre i verden, men at det ville medføre, at jeg måtte ændre min karakter i meget betydelig grad. Jeg blev nødt til at holde op med at være sådan en ubehagelig lille pige og prøve at få lidt mere kontrol over mig selv. Min fremtidige brugbarhed for ham selv og for verden afhang af, hvordan jeg håndterede mig selv, og om det ville lykkes for mig at forandre mig. Han sagde, at hvis jeg kunne opnå virkelig kontrol over mig selv, ville man kunne stole på mig, og jeg ville derfor komme til at rejse hele verden rundt og besøge mange lande, "mens du arbejder for din Mester hele tiden". Disse ord har lydt i mine ører siden da. Han understregede, at det hele afhang af mig og af, hvad jeg kunne gøre og burde gøre med det samme. Han tilføjede, at han ville sætte sig i forbindelse med mig med flere års mellemrum.

Besøget var meget kort. Jeg sagde intet, men lyttede bare mens han talte meget indtrængende. Da han havde sagt, hvad han kom for at sige, rejste han sig og gik, men standsede i døren et øjeblik og så på mig med et blik, som jeg tydeligt husker den dag i dag ...

Efterhånden som årene gik, fandt jeg ud af, at jeg med syv års mellemrum (indtil jeg var 35) oplevede tegn på, at dette menneske interesserede sig for mig og holdt øje med mig. Så opdagede jeg i året 1915, hvem han var, og at der var andre mennesker, som kendte ham. Fra dette øjeblik blev forholdet mellem os mere fortroligt, indtil jeg som i dag kan kontakte ham, når jeg vil ...

Jeg fandt ud af, at den besøgende Mester var K.H. – Mesteren Koot Hoomi."

Alice A. Bailey: *En Ufuldendt Selvbiografi*, s. 38+40

Alice A. Bailey blev prædikant, og som 22-årig blev hun udsendt blandt de britiske tropper i Irland, hvor hun stod for madlavning til soldaterne og fungerede som en slags sjælesørger med udgangspunkt i Bibelen. Det var ikke en situation, hun selv havde valgt, men den var med til at fjerne hendes frygtsomhed og træne hende i at stå frem og formidle et budskab.

Alice A. Bailey rejste til Indien

Alice A. Bailey rejste senere til Indien som evangelisk missionær, og her begyndte hun for alvor sit voksenliv. England havde dengang underlagt sig Indien og gjort landet til en engelsk koloni, og overalt var der udstationeret engelske tropper. I en årrække arbejdede hun i et soldaterhjem, hvor hun holdt bibelmøder, var bogholder og sekretær, hjalp til på hospitalet og stod for betjeningen af flere hundrede soldater i stedets café. Alice A. Bailey var perfekt til at skabe trygge og hjemlige rammer for

soldaterne. Hun spillede for dem, hun lavede mad til dem, vaskede op og vartede op, og skabte en hyggelig og fortrolig omgangstone. Hun var hjertelig og kærlig, for hun havde en dyb og ægte kristen overbevisning, som var fundamentet for det uselviske tjenestearbejde. Men arbejdet var så hårdt og slidsomt, at hun måtte hjemsendes i 1906.

Rejste til USA og giftede sig

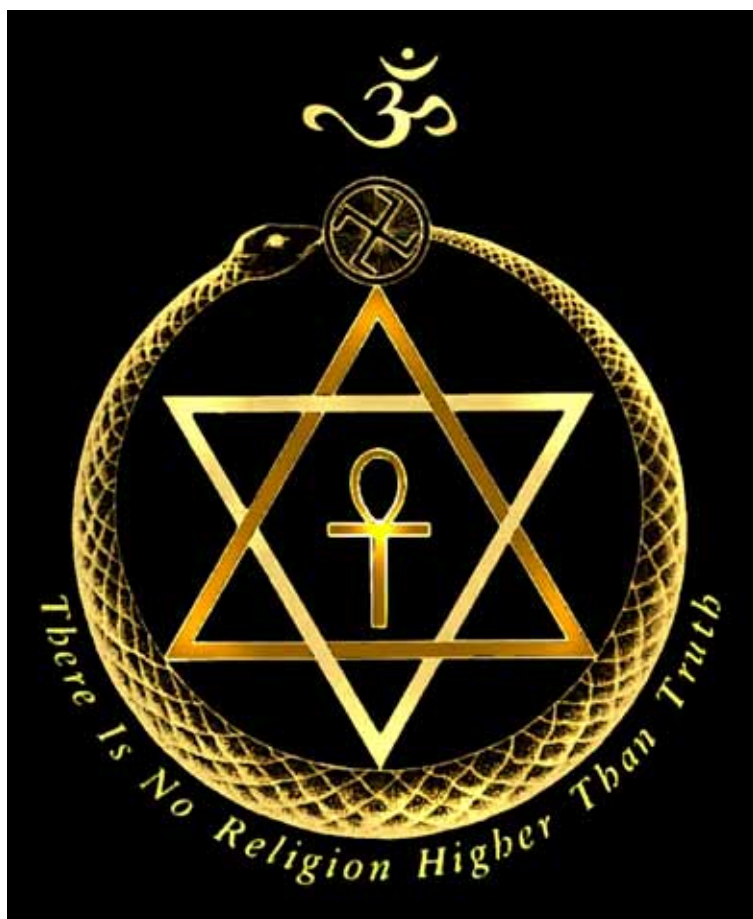
Alice A. Bailey rejste senere til Indien som evangelisk missionær, og her begyndte hun for alvor sit voksenliv. England havde dengang underlagt sig Indien og gjort landet til en engelsk koloni, og overalt var der udstationeret engelske tropper.

I en årrække arbejdede hun i et soldaterhjem, hvor hun holdt bibelmøder, var bogholder og sekretær, hjalp til på hospitalet og stod for betjeningen af flere hundrede soldater i stedets café. Alice A. Bailey var perfekt til at skabe trygge og hjemlige rammer for soldaterne. Hun spillede for dem, hun lavede mad til dem, vaskede op og vartede op, og skabte en hyggelig og fortrolig omgangstone. Hun var hjertelig og kærlig, for hun havde en dyb og ægte kristen overbevisning, som var fundamentet for det uselviske tjenestearbejde. Men arbejdet var så hårdt og slidsomt, at hun måtte hjemsendes i 1906.

Under opholdet i Indien forelskede hun sig i en soldat ved navn Walter Evans, som hun giftede sig med. De rejste til USA, hvor han blev præst i den episkopale kirke i Californien. De fik tre døtre, men ægteskabet kunne ikke holde. Meget tyder på, at forbindelsen til Walter Evans primært var karmisk. Det var en opgave, der skulle afvikles undervejs. Walter Evans blev nemlig voldelig mod Alice, og man forflyttede ham til et andet sogn, mens hun flyttede ind i en mindre lejlighed med sine døtre. Hun tjente til livets ophold ved at arbejde på en konservesfabrik, hvor hun pakkede sardiner i dåser fra morgen til aften. Hendes børn kom til at betyde meget for hende, mens hendes mand åbenbart ikke passede ind i det arbejde, hun senere i livet skulle udføre.

1915: Kontakt med Det Teosofiske Samfund i USA

I 1915 mødte hun to engelske kvinder, som introducerede hende for H.P. Blavatsky og *Den Hemmelige Lære*. Hun fik kontakt med den amerikanske sektion af *Det Teosofiske Samfund*, og studerede nu de teosofisk litteratur. Hun havde en ufattelig evne til absorbere en utrolig stofmængde på én gang. Når hun stod derhjemme og strøg og lavede andet husarbejde, havde hun *Den Hemmelige Lære* – dette store og ret utilgængelige værk – liggende foran sig. Hun kunne nærmest "scanne" siderne, samtidig med at hun stod og arbejdede. Og stoffet blev hængende, for hun var i stand til at undervise i stoffet, og hun blev en af de væsentligste fortolkere af *Den Hemmelige Lære* i USA på det tidspunkt.

Det Teosofiske Samfunds segl

Foster Bailey

I *Det Teosofiske Samfund* mødte hun en mand ved navn Foster Bailey – en forhen-værende dommer, som nu entusiastisk studerede åndsvidenskab. I 1920 blev de gift i New York. Det viste sig senere, at Foster Bailey var særdeles velegnet til at indgå i et samarbejde med Alice A. Bailey. De fik nøjagtig samme arbejdsfordeling, som Henry Steel Olcott og H.P. Blavatsky havde haft i *Det Teosofiske Samfund*. Foster Bailey blev den administrative og økonomiske leder, og det gav Alice A. Bailey den frihed, der var nødvendig, når hun skulle fungere som skrivende sekretær for den tibetanske mester Djwhal Khul.

Foster Bailey

Kontakt med Djwhal Khul

I 1919 skete der en vigtig ting – dels for hende selv, dels for hele verden som helhed. Hun fik sin første kontakt med den tibetanske mester Djwhal Khul. Igen skal der her bruges Alice A. Baileys egne ord fra *En Ufuldendt Selvbiografi*.

"Det var i november 1919, jeg for første gang fik kontakt med Tibetaneren. Jeg havde sendt børnene i skole og tænkte, at jeg nu ville have nogle minutter til mig selv, og jeg gik ud i bakkerne tæt ved vores hus. Jeg satte mig ned og begyndte at tænke, men så fór jeg pludselig sammen og blev opmærksom. Jeg hørte noget, jeg syntes var en klar tone, der lød fra himlen, over bakkerne og ind i mig. Så hørte jeg en stemme, der sagde: 'Der er nogle bøger, og det er ønskeligt, at de bliver skrevet for offentligheden. Du kan skrive dem. Vil du gøre det?' Uden at betænke mig et øjeblik svarede jeg: 'Bestemt ikke. Jeg er ikke en godtroende psykisk person, og jeg ønsker ikke at have noget med det at gøre.' Jeg blev forskrækket over at høre mig selv tale højt. Stemmen fortsatte med at sige, at vise mennesker ikke tager forhastede beslutninger, at jeg havde en særlig evne for højere telepati, og at det, jeg blev bedt om, ikke indebar nogen form for lavere psykisme. Jeg svarede, at jeg var ligeglad, og at jeg overhovedet ikke var interesseret i arbejde af psykisk art. Den usynlige person, som talte så klart og direkte til mig, sagde, at han ville give mig tid til at overveje sagen, og at han ikke ville tage imod mit svar nu, men komme tilbage om nøjagtig tre uger for at høre, hvad jeg havde bestemt mig til at gøre."

Alice A. Bailey: *En Ufuldendt Selvbiografi*, s. 145

Alice A. Bailey besluttede sig heldigvis til at skrive for denne usynlige stemme, for hun kunne godt fornemme, at han var noget specielt. Og da hun først begyndte at skrive, forstod hun, at stoffet lå på et usædvanlig højt niveau. Det overgik sandsynligvis stoffet fra H.P. Blavatsky. Ingen ved, hvorfor hun besluttede sig for at skrive for Tibetaneren. Måske skyldtes det en naturlig affinitet, som havde overbevist hende, samt den tidlige erindring fra barndommen, som gjorde, at hun vidste, at der lå en eller anden opgave og ventede hende på et eller andet tidspunkt.

Nu ved man, at det var den tibetanske mester, Djwhal Khul, der talte. Det vidste hun ikke på dette tidspunkt, og det siger sig selv, at den stemme og den kraft, der ligger i den telepatiske funktion, har også haft en utrolig stærk indvirkning på et menneske som Alice A. Bailey.

Hun besluttede sig heldigvis for at skrive de første kapitler af den første bog. Men det skete ikke uden problemer. Hun fik faktisk betænkeligheder. Det fortæller hun selv på denne måde:

"Da jeg havde skrevet for Tibetaneren i cirka en måned, blev jeg bange, og jeg afslog med bestemthed at udføre mere arbejde. Jeg sagde til Tibetaneren, at mine tre små piger kun havde mig, og hvis jeg blev syg eller sindssyg, som så mange psykiske mennesker bliver, ville de være helt alene, og det turde jeg ikke risikere. Han accepterede min beslutning, men bad mig forsøge at komme i forbindelse med min egen mester Koot Hoomi og tale om sagen med ham. Da jeg havde tænkt over det en uges tid, besluttede jeg at søge kontakt med Koot Hoomi og begyndte at skabe kontakten, idet jeg fulgte en meget speciel teknik, som han havde lært mig. Da jeg fik mulighed for en samtale med Koot Hoomi, diskuterede vi hele problemet. Han forsikrede mig, at der ingen fare var, hverken fysisk eller mentalt, og at jeg havde mulighed for at udføre et virkeligt værdifuldt stykke arbejde. Han sagde, at det var ham selv, som havde foreslået, at jeg skulle hjælpe Tibetaneren ... Jeg rettede mig derfor efter Koot Hoomis ønske, og sagde til Tibetaneren, at jeg ville samarbejde med ham."

Alice A. Bailey: *En Ufuldendt Selvbiografi*, s. 148

Fra 1919 til 1949: 12.000 sider

Det er en beslutning, som alle kan være dybt taknemmelige for. Det var begyndelsen til 30 års arbejde – fra 1919 til 1949 – som resulterede i 12.000 sider koncentreret og avanceret åndsvidenskabeligt materiale på allerhøjeste niveau. Det var godt, at hun overvandt den modstand, hun havde mod psykisk arbejde, og at hun forstod, at der ikke var tale om almindeligt psykisk arbejde. Andre mennesker har ikke været i stand til at høre Tibetanerens stemme, men hun hørte den klart og tydeligt i sin egen bevidsthed.

De to første bøger: Direkte diktat

De to første bøger blev skrevet som et direkte diktat. Tibetaneren dikterede faktisk sætning for sætning, og det kan man se, når man læser dem. Den tibetanske mesters engelsk er nemlig ikke perfekt. Han er dygtig, men hans sprog er en smule gammeldags, og han behandler sproget på en anden måde, end man gør det i dag.

Tankesindene smeltede sammen

Men efterhånden som arbejdet skred frem, udviklede de samarbejdet på en sådan måde, at hans og hendes tankesind smeltede sammen, og de etablerede en meget effektiv og letflydende telepatisk funktion. På denne måde kunne han udnytte hendes engelske sprog og bevidsthed til at formulere de vanskelige begreber, han sendte ind i hende bevidsthed.

Nogle gange måtte hun knibe sig selv i armen, når han overførte nogle dybe esoteriske billeder til hende og løftede hendes bevidsthed op på et plan, som hun ellers ikke havde adgang til.

Kun den åndsvidenskabelige ABC

Hun vidste godt, at arbejdet var meget vigtigt. Hun erkendte, at hun havde haft oplevelser af ubeskrivelige dybder. Og hun var klar over, at arbejdet var en forlængelse af H.P. Blavatskys arbejde. Men alligevel sagde hun, at værkerne kun var åndsvidenskabens fundamentale ABC ...

– og hun var parat til at forlade den når som helst, når der kom noget, der var endnu bedre.

Denne dybe ydmyghed over for hendes egen præstation og dette kolossale værk, var typisk for Alice A. Bailey.

Med hensyn til sin lære har Djwhal Khul sagt, at den ikke må opfattes dogmatisk:

"De bøger, jeg har skrevet, er udgivet uden krav om at blive accepteret. De er måske eller måske ikke korrekte, sande og nyttige. Det er op til jer selv at fastslå deres sandfærdighed ved at handle i overensstemmelse med dem og bruge intuitionen. Hverken jeg eller Alice A. Bailey er interesseret i at få dem udråbt som inspirerede skrifter, eller at få nogen til (med tilbageholdt åndedræt) at omtale dem som en af mestrenes arbejde. Hvis de præsenterer sandheden på en sådan måde, at den følger naturligt efter det, der allerede er givet i verdenslitteraturen, og hvis oplysningerne løfter ønsket om og viljen til at tjene fra følelsernes til tankens plan (det plan hvorpå mesteren virkelig kan findes), så har de opfyldt deres formål. Hvis læren fremkalder en reaktion fra det oplyste sind hos den, der arbejder i verden og resulterer i en glimtvis udvikling af intuitionen, vil den kunne accepteres – men ellers ikke. Hvis informationerne i sidste instans bekræftes eller viser sig at være sande i henhold til analogiloven, så er alting godt og rigtigt, men hvis dette ikke er tilfældet bør den studerende ikke acceptere, hvad der siges."

Problemet med Det Teosofiske Samfund

Men hvad med forholdet til *Det Teosofiske Samfund*? De første kapitler af den første bog *Initiation, Human and Solar* (eller *Indvielse*, som den hedder på dansk), blev bragt i *Det Teosofiske Samfunds* blad *The Theosophist*.

Det Teosofiske Samfund havde en indisk jagttager og hjælper i USA, som mødte Alice A. Bailey. Hun læste de første kapitler, og blev så begejstret for stoffet, at man lovede, at man ville bringe hvad som helst, der kom fra denne kilde i *The Theosophist*. Ja – man var faktisk forberedt på at udgive hele forfatterskabet på dette tidspunkt. Men der var ufattelig meget jalousi og misundelse omkring Alice A. Bailey blandt *Det Teosofiske Samfunds* medlemmer. På dette tidspunkt var der en udpræget "hakkeorden" i organisationen. Og Alice A. Bailey havde foretaget sig noget, som i disse medlemmers øjne var utilgiveligt, og som skabte et voldsomt modsætningsforhold.

Rakoczy

Morya

Manuen

Koot Hoomi

Hilarion

Mesterportrætterne

En dag kom hun ind i *Det Teosofiske Samfund* i USA. Hun kom ind i det værelse, hvor portrætterne af mestrene hænger på rad og række. Og der opdagede hun pludselig mesteren Koot Hoomi, som havde besøgt hende, da hun var 15 år gammel. Men dengang vidste hun ikke, hvem han var.

Da hun så billedet, gik det op for hende, at det var mesteren Koot Hoomi, og hun udbrød højt og tydeligt ...

" – jamen, ham kender jeg ...
det var ham, der kom og besøgte mig!"

Og *Det Teosofiske Samfunds* medlemmer blev grønne af misundelse. At møde og tale med en af mestrene, er jo noget af det højeste, man overhovedet kan forestille sig, når man beskæftiger sig med teosofi. Og så kommer denne unge opkomling ind i organisationen og siger, at hun har mødt Koot Hoomi – og antyder måske også, at hun har et arbejde, hun skal udføre for ham.

Resultatet var, at misforholdet og misundelsen blandt medlemmerne blev så voldsomt, at Annie Besant blev tvunget til at afbryde samarbejdet med Alice A. Bailey. Det var sandsynligvis årsagen til, at hun meddelte Alice A. Bailey, at *Det Teosofiske Samfund* ikke ville bringe yderligere materiale fra Alice A. Bailey i *The Theosophist*. Der udkom i hvert fald ikke mere i *Det Teosofiske Samfunds* blad.

Lucis Trust & The Arcane School

Både Alice og Foster Bailey fortsatte som medlemmer af *Det Teosofiske Samfund*, men de var tvunget til at danne deres egen organisation – *Lucis Trust*. Det skete i 1923. *Lucis Trust* har siden fungeret som en paraplyorganisation både for udgivelsen af Bailey-bøgerne på engelsk, men også for Alice A. Baileys egen esoteriske skole, *The Arcane School*, som hun også grundlagde i 1923. *Arcane School* har i dag et verdensomspændende undervisningssystem på syv sprog. I 1932 blev den internationale Goodwill-bevægelse grundlagt, og allerede i 1939 havde den spredt sig til 19 lande. I 1937 indledtes det verdensomspændende triangelaktiviteter.

Alice A. Bailey brød på denne måde med *Det Teosofiske Samfund*. Alice og Foster Bailey gjorde sig fri, og det var her, Foster Bailey fungerede som den økonomiske og organisatoriske leder, da Alice A. Bailey udgav sine mange bøger med de tusindvis af sider med koncentreret, åndsvidenskabeligt stof – stof, som først for alvor i dag er ved at præge verden. Hvis man ser på nutidens mange esoteriske bevægelser, kan man konstatere, at Tibetanerens lære vinder frem med en ufattelig hast. Flere og flere betragter Alice A. Baileys arbejde som et naturligt grundlag for deres livsholdning.

Alice A. Bailey

Mary Bailey

1949: Alice A. Bailey døde

Alice A. Bailey døde kort tid efter færdiggørelsen af det enorme litterære værk. Det skete i 1949. Og derefter måtte Foster Bailey løfte arven. Ikke sådan at det nu var ham, der kommunikerede med Tibeteneren, for budskaberne var givet. Han førte *Lucis Trust* og *Arcane School* videre indtil han døde i 1970'erne. Så overtog hans nye kone Mary Bailey ledelsen indtil hun døde.

Der findes teknikker, som gør det muligt for mænd og kvinder at opnå viden om og forståelse af lys, kærlighed og formålet med guddommelighed. Og man kan lære at anvende disse åndelige energier til gavn for menneskeheden for at fremskynde udviklingen af menneskeheden evolution. Mange har allerede betrådt vejen. De giver vejledning, love og regler for fremskridt på udviklingsvejen – en vejledning, der er klassificeret efter den studerende aspirants behov og åndelige status.

Discipelskole

I dag eksisterer både *Lucis Trust* og *Arcane School*. Enhver, der er interesseret i at komme ind i denne meditations- og studieskole – eller discipelskole – kan søge om optagelse.

www.lucitrust.org

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk